

Попътъ.

Азъ не зная.

Калуѓерътъ.

Бездомни Никола и Павле отъ Дряново.

Попътъ.

Никола одавна вече са е изгубилъ на нѣкаде; казвать, че той билъ отишаль въ Влашко; а Павле е въ Русчукъ при пашата. Освѣнъ това, азъ твѣрде добро познавамъ Никола и мoga да ти кажа, че той обича да сѫди хората, да имъ говори едно друго и да бере грижа за чуждите работи; но да погуби хорски души той не може, не ще.

Калуѓерътъ.

А азъ са много бол отъ Никола; той никога са не шегува; а азъ не обичамъ ония хора, които са не шегуватъ. Казвать, че Никола е билъ тие дни тука.

Попътъ.

Не вѣрвамъ.

Калуѓерътъ.

Вѣрвай бога!

Попътъ.

Е, ако е билъ, то нека да е билъ... ние нищо не спаземе. (На умътъ си). А какво ли трѣба да са каже па властъта, която ще да дойде да види убитиятъ?

Калуѓерътъ.

Ако питатъ мене, то азъ ща да кажа, че нищо не